

κος ἀληθῆς πράξας <ὁ Καπιτάν πασσαῶ> διεύθυνεν¹⁾ αὐτὸν διὰ τοῦ Βόλου εἰς Ἰωάννινα, μὲ γενικὸν κρότον, πρὸς τὸν Ἀλήπασιαν²⁾.

Ὡς λυσοσασμένος σκύλος [ὄστις] τρέμων τὴν ὑδροφοβίαν, τρέμων καὶ οὗτος πότε (111) νὰ τὸν ἰδῆ θανατωμένον, ἀφοῦ τὸν ὑπέβαλεν εἰς ὄλα τὰ βασανιστήρια <διὰ> νὰ χορτάσῃ τὴν δίψαν τῆς κακίας του, ἐπὶ τέλους προστάξας νὰ τὸν σχίσουν εἰς τέσσαρα μερίδια, κρεμάσας τὰ σκέλη του καὶ τὰς χεῖρας του εἰς τέσσαρας θέσεις τῆς πόλεως διὰ νὰ φοβίσῃ καὶ τοὺς ἄλλους—ἔδωσεν πέρας εἰς τὴν ζωὴν του.

Ἀμίμητος ὁ Παπᾶ-Θύμιος ὡς πρὸς τὸν ζῆλον καὶ ἰσοτιμούμενος μὲ τοὺς ἁγίους μάρτυρας τῆς θρησκείας μας, μετὰ τὸν μαρτυρικὸν του θάνατον ἀφησεν τὸν Κωνσταντῖνον, Γεωργάκην καὶ υἱοῦς του³⁾ καὶ τὸν Θανάσην καὶ Νικόλαον ἀνεψιούς του εἰς χεῖρας τοῦ Ἀλήπασια. Ἀφοῦ οἱ τρεῖς υἱοὶ ἐχάθησαν ἔπειτα εἰς Ἰωάννινα, μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ Ἀλήπασια⁴⁾ διεδέχθησαν⁵⁾ οἱ ἄνωθεν ἀνεψιοὶ τὸ Ἀρματωλίκι. Τρομασμένοι οὗτοι ἀπὸ τὰ παρελθόντα περιστατικά των, ἀδύνατοι κατὰ τὸν νοῦν, ἐναντίον τῶν ἐλπίδων ὄλων τῶν Καπιταναίων τῆς Ἐπαναστάσεως, ἄψυχοι φανέντες εἰς μίαν ἐπαρχίαν, τῆς ὁποίας τὰ αἰσθήματα τοῦ λαοῦ ἐβοηθοῦσαν ἄλλους καὶ κατὰ τὸ 1821, τὸ ἱστορικὸν τῶν Βλαχαθαίων φαίνεται ὅτι κλείεται ὡς ἐπίσημον μέχρι τοῦ Θεοδωράκη καὶ Παπᾶ-Θύμιου⁶⁾.

Χωρὶς νὰ ἐπαναλάβωμεν τὰς αἰτίας αἰτῖναι μᾶς ἀνεκάλεσαν νὰ διέλθωμεν τὸ ἱστορικὸν τῶν ἀμέσων διαδόχων τῶν ἀρχαιότερων οἰκογενειῶν, ἀφοῦ διεξοδικῶς ἐξιστορήσαμεν τὰς περιπτώσεις τοῦ Λάμπρα, τῶν Σουλιωτῶν, τοῦ Τζιάρα καὶ τοῦ υἱοῦ του Νίκου, τῶν Λαζαίων, τοῦ Παπᾶ-Θύμιου, διὰ νὰ διατρέξωμεν ἐπὶ τῆς σειρᾶς τοῦ κύκλου τούτων μὲ περισσοτέραν σαφήνειαν μεταβαίνομεν εἰς τὸ ἱστορικὸν τῶν ἐδῶθεν τοῦ ποταμοῦ Σαλαμβριᾶς ἀπογόνων των πρωτύτερα⁷⁾, ὥστε δίδοντες τέλος <τῆς ἱστορίας> μιᾶς ἐκάστης μέχρι τῆς Ἐπαναστάσεως, νὰ μᾶς μείνῃ ἔπειτα ἡ σειρά τῶν μετ' αὐτοῦ⁸⁾ νεοφανέντων καὶ τῶν συγχρόνων των διαπρεφάντων ἀνδρῶν εἰς διαφόρους περιστάσεις (112).

1) Τὸ χειρόγρ. διευθύνας.

2) Μὲ πάταγο, διακηρύσσοντας τὸ κατόρθωμά του.

3) Τὸ χειρόγρ. ἀφήσας· τὰ ἀποσιωπητικὰ εἶναι τοῦ συγγραφέα.

4) Φαίνεται, τοὺς θανάτωσε ὁ Χουρζίτ, ἀφοῦ κυρίεψε τὰ Γιάννινα.

5) Τὸ χειρόγρ. διαδεχθέντες.

6) «Ἡ οἰκογένεια ὄθεν αὕτη δὲν ἔπαθεν ἄλλο τί, παρὰ εἰς ταύτην τὴν περίστασιν τοῦ Παπᾶ-Θύμιου, συνοδευθεῖσα <ν> μὲ ἕνα πληθὸς Ἀρματωλῶν <καταστραφέντων> καὶ <μὲ> ἄθῶα αἵματα <χυθέντα>. Σημ. συγγρ.

7) Ἡ ἔννοια· γιὰ νὰ προχωρήσω καὶ κλείσω στὴν ἐκθεσὴ μου, ἀπάνω στὴν ἴδια σειρὰ τοῦ λόγου μου, μὲ περισσότερη ἀφθονία ἱστορικῶν εἰδήσεων (ἐννοεῖ τὸ μέρος τοῦ ἔργου τοῦ τὸ ἀναφερόμενο στὸν Ἀγῶνα τοῦ 1821 καὶ κάτω), ἐκθέτω πρῶτα τὸ ἱστορικὸ τῶν δεξιὰ ἀπὸ τὸν Πηγεῖὸ Ἀρματωλικῶν οἰκογενειῶν, ὥστε νὰ μῶ εἔπειτα στὴν ἐκθεσὴ τῆς ἱστορίας τῶν νέων ἀντρῶν (ποῦ ἔβγαλε ἡ Ἐπαναστάσις) καὶ τῶν συγχρόνων μ' αὐτοὺς παλαιῶν, ποῦ ἀναδειχτήκαν (κατὰ τὴν ἴδιαν ἐποχὴ).

8) Τὸ χειρόγρ. μετ' αὐτῶν.

